

Kulluk Ve Cihad 1

– onur-alp-dem · 09 Aralık 2010

Allah'ın selamı rahmeti bereketi ihsanı ve ikramı tüm Müslüman kardeşlerimizin üzerine olsun. Kulluk vazifemizi en güzel bir şekilde yerine getirebilmemiz için sizlere 3 temel taştan bahsedeceğim. İlk olarak 5 temel soruyu beynimize nakşetmeliyiz.

- 1) Biz Neyiz
- 2) Kimiz
- 3) Ne yapıyoruz
- 4) Niçin Yapıyoruz
- 5) Nasıl Yapmalıyız

Âdemoğlunu yaratan Rabbi tanımak insanı ve kâinatı tanımaktan geçiyor. Şöyle bir başımızı kaldırıp gökyüzüne baksak müthiş bir manzara ile karşı karşıya kalıyoruz.

Yaşadığımız Dünya ve Gezegenler, Güneş Sistemi ve içerisinde bulunduğu Samanyolu Galaksisi, milyarlarca yıl geçmiş olmasına rağmen ışığı hala dünyamıza gelmemiş olan yıldızları kapsayan bir kâinat ve bu kâinatla birlikte mevcut bulunan 7 katman. Kürsî ve Arş

KÜRSÎ

Oturulacak yüksekçe yer. Taht. Koltuk, Hâkimiyet, Kudret, Saltanat.

Kürsî, "Bir kişinin oturduğu yüksek sandalye, taht" manasına gelir.

Mecazî olarak, ilim, hâkimiyet, kudret, saltanat, azamet manalarını ifade eder.

ARŞ

Arş, kâinatın ve bütün varlık âlemlerinin sağını, solunu, üstünü, altını kaplamış ve hükmü altına almıştır. Yani baştan sona, dıştan içe her şeyi kuşatmıştır.

Fahreddin-i Râzî'nin ifadesine göre, arş, "İlâhî emirlerin ilk muhatapları olan meleklerin bulunduğu âlemdir." Tabiri caizse, arş bütün varlık âleminin idaresiyle, tanzimiyle ilgili hükümlerin meleklere tebliğ edildiği ulvî makamdır.

Kürsü, iç içe olan yedi semânın dışındadır, yani yedinci semadan sonra gelmektedir. Fakat son hudut değildir. Onu da Arş kuşatmıştır. Bu konuda gelen nassları, bir müfessirimiz şu şekilde değerlendirir:

"Semâvat ve arz Kürsü'nün iç boşluğunda yer alır. Kürsü de Arşın önündedir."

Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) Kürsü'nün, yedi semâya nazaran büyüklüğünü tasavvur edebilmemiz için şu teşbihte bulunur: "Yedi sema, Kürsü içerisinde, bir kalkanın içine atılmış yedi adet dirhem (kuruşluk) gibidir."

Aynı maksatla, İbnu Abbas şu teşbihte bulunur: "Eğer yedi sema ve yedi arz genişleyerek birbirlerine degecek hâle gelseler, Kürsü'nün genişliği yanında, bunlar, çöle atılmış bir halka gibi kalır."

Kürsü'nün genişliği bu olursa, Kürsü'yü kuşatan Arş'ın genişliği nasıl olur?

Bu soru, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a aynen sorulmuştur. Öyle ise cevabını O'ndan dinleyelim:

"Nefsîmi kudret elinde tutan Zat'a kasem ederim, yedi sema ve yedi arz, Kürsü'nün yanında, çöl bir arâziye atılmış bir (demir) halkadan baka bir şey değildir. Arş'ın Kürsü'ye olan üstünlüğü de, tıpkı bu

çölün o halkaya üstünlüğü gibidir". [İbnu Kesir, Tefsir 1, 550]

Bu anlattıklarımızı akıl ölçüsünde biraz kavramaya çalışalım. Bildiğiniz gibi ışığın ve tüm diğer elektromanyetik dalgaların boşluktaki hızı 299,792.458 kilometre\saniyedir. Hızının ne kadar yüksek olduğunu anlayabilmek için şu şekilde bir örnek verebilirim: Dünyanın çevresi yani ekvatorun uzunluğu 40,075 kilometre. Işık hızı ile hareket ettiğinizi düşünürsek bir saniyede Dünyanın çevresini 7,5 defa dönebilirsiniz.

Yedi semadan oluşan kâinatın birinci katında milyarlarca yıl geçmiş olmasına rağmen ışığı daha dünyaya gelmemiş yıldızlar var.

Kur'ân-ı Kerimin ilk müfessir-i azamı olan Peygamberimiz (sav) bir gün sahabelerine "Size arşı taşıyan meleklerden bahsetmem konusunda bana izin verildi. Onların her birisinin kulak memesi ile boynu arasındaki mesafe yedi yüz yıldır" (Ebu Davud, Sünnet, 18) buyurarak büyüklükleri konusunda fikir vermiştir.

İbn-i Sina "Melâike" isimli eserinde Arşta bulunan bu meleklerin Allah'ı tesbih, tahmid (hamdetme), tehlil (kelime-i tevhidi söylemeye kısaca tehlil denir) ve tekbir ile meşgul olduklarını belirtir. Bunlar bâkıyat-ı sâlihât denen peygamberimizin (sav) her namazdan sonra okunmasını istediği "Sübhanallahi ve'l-hamdü lillahi ve lâ ilâhe illallahü vallahu ekber" tesbihleridir ki bunlar hamele-i arş meleklerinin tesbih ve ibadetleridir.

Yüce Allah A'râf Suresinde "Şüphesiz Rabbiniz olan Allah semaları ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva edendir. Güneş, ay ve yıldızlar da onun emrine boyun eğmişlerdir. Biliniz ki yaratmak da emretmek de ona hastır. Âlemlerin rabbi olan Allah'ın şanı ne yücedir" (A'râf, 7:54; Taha, 20:5) buyurarak arşın semaları ve arzı kuşattığını ifade etmiş ve emretmenin de yaratmanın da kendisine ait olduğunu haber vermiştir.

Başka bir ayeti kerimede ise "Allah'ın kürsüsü gökleri ve yeri içine alacak şekilde genişdir, onların korunup gözetilmesi O'na ağır gelmez" buyrulur. (Bakara 255.)

Allah bütün bu Arş'ı niçin yarattı? Tabi ki şanından dolayı.

Kadîr: "Kudret sahibi."

"Dilediği gibi yapmaya gücü yeten."

"Dilerse yapan, dilemezse yapmayan."

Muktedir: "Kudretini izhar edip gösteren."

"...Şüphesiz onu (yeryüzünü) dirilten, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, her şeye Kadîr'dir." (Fussilet Sûresi, 41/39)

Kudret, "filin sıhhati ve terki" şeklinde tarif edilir. Yani, bir işi yapmaya güç yetirebildiği gibi, o işi terk etmeye de güç yetirebilen kimse kudret sahibidir. Bunlardan birine sahip olmayana, kadir (kudret sahibi) denilmez.

Peki, insan neden yaratıldı? İnsan yaratılmadan önce de, ilâhî kudret yine faaliyette idi. Ama ne taştta, ne ağaçta, ne güneşte, ne yıldızda o kudretin varlığını keşfedecek kabiliyet yoktu. Çünkü kendileri kudret sahibi değillerdi. İnsan, bu âleme sonradan geldi ama bu noktada kendinden öncekilerin hepsini geri bıraktı. Kendisine cüz'î bir kudret verilmesiyle, Allah'ın kudretini bilme kabiliyetine kavuşmuş oldu.

Şimdi ilk sorumuza dönecek olursak. 1) Biz Neyiz?

Cenâb-ı Hakk'ın yarattığı bu muhteşem nizam içerisinde biz bir "HİÇ"iz.

Ne olduğunu kabullenemeyen insanoğlu kendisindeki cüz'î iradeye güvenerek küllî iradeye kafa tutma aczi yetini gösteriyor ve bu durumda firavunlaşıyor.